

Sygn. akt II K 1092/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2022 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Dorota Janek**

Protokolant: **Aneta Jaworska**

przy udziale oskarżyciela publicznego J. H.

po rozpoznaniu sprawy w dniu 6 września 2022 roku, dniu 19 października 2022 roku i w dniu 16 listopada 2022 roku sprawy **P. M. (1)** s. P. i Z. zd. P.

ur. (...) w N.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 21 lutego 2018 r. do 24 kwietnia 2019 r. w N. jako prezes zarządu firmy (...) sp. z o.o. z/s w M., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe spółki, w tym terminowe wpłacanie należnych podatków, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru swoim zachowaniem spowodował, że pobrany przez spółkę jako płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych podatek z tytułu dokonywanych wypłat należności w miesiącach od stycznia 2018 r. do grudnia 2018 r. oraz od stycznia 2019 r. do marca 2019 r. nie był wpłacany w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym dokonano pobrania na rachunek organu podatkowego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w N., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 37 299,00 zł, czym naruszył obowiązek określony w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 77§2 kks w zw. z art. 77§1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 9§3 kks

II. w okresie od 21 lutego 2019 r. do 24 kwietnia 2019 r. w N. jako prezes zarządu firmy (...) sp. z o.o. z/s w M., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe spółki, w tym terminowe wpłacanie należnych podatków, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru swoim zachowaniem spowodował, że pobrany przez spółkę jako płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych podatek z tytułu dokonywanych wypłat należności w miesiącach od stycznia 2019 r. do marca 2019 r. nie był wpłacany w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano pobrania na rachunek organu podatkowego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w N., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 7 486,00 zł, czym naruszył obowiązek określony w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 77§3 kks w zw. z art. 77§1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 9§3 kks

III. w okresie od 26 stycznia 2019 r. do 26 marca 2019 r. w N. jako prezes zarządu firmy (...) sp. z o.o. z/s w M., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe spółki, w tym terminowe wpłacanie należnych podatków, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru swoim zachowaniem spowodował, że należny od spółki jako podatnika podatku od towarów i usług podatek za miesiąc grudzień 2018 r., styczeń 2019 r. i luty 2019 r. uporczywie nie był wpłacany w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym

powstał obowiązek podatkowy, na rachunek organu podatkowego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w N., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 30 026,00 zł, czym naruszył obowiązek określony w art. 103 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57§1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 9§3 kks

IV. w okresie od 26 lutego 2019 r. do 26 marca 2019 r. w N. jako prezes zarządu firmy (...) sp. z o.o. z/s w M., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe spółki, w tym terminowe wpłacanie należnych podatków, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru swoim zachowaniem spowodował, że należny od spółki jako podatnika podatku od towarów i usług podatek za miesiące styczeń 2019 r. i luty 2019 r. uporczywie nie był wpłacany w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek organu podatkowego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w N., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 29 781,00 zł, czym naruszył obowiązek określony w art. 103 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57§1 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 9§3 kks

V. w terminie do 1 kwietnia 2019 r. w N. jako prezes zarządu firmy (...) sp. z o.o. z/s w M., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe spółki, w tym terminowe wpłacanie należnych podatków, swoim zachowaniem spowodował, że należny od spółki jako podatnika podatku dochodowego od osób prawnych podatek za 2018 r. uporczywie nie był wpłacany w terminie na rachunek organu podatkowego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w N., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 22 151,00 zł, czym naruszył obowiązek określony w art. 27 ust.1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57§1 kks w zw. z art. 9§3 kks

VI. w terminie do 1 kwietnia 2019 r. w N. jako prezes zarządu firmy (...) sp. z o.o. z/s w M., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe spółki, w tym terminowe wpłacanie należnych podatków, swoim zachowaniem spowodował, że należny od spółki jako podatnika podatku dochodowego od osób prawnych podatek za 2018 r. uporczywie nie był wpłacany w terminie na rachunek organu podatkowego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w N., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 38 181,00 zł, czym naruszył obowiązek określony w art. 27 ust.1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych,

tj. o wykroczenie skarbowe z art. 57§1 kks w zw. z art. 9§3 kks

I. uznaje oskarżonego P. M. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, stanowiącego przest. skarbowe z art. 77 § 2 kks w zw. z art. 77 § 1 kks ,art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za to na mocy art. 77 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks wymierza mu karę grzywny 30 (trzydziestu) stawek dziennych po 110 (sto dziesięć) złotych każda, tj. karę grzywny w kwocie 3 100 (trzy tysiące sto) złotych,

II. uznaje oskarżonego P. M. (1) za winnego popełnienia wykroczeń skarbowych zarzucanych mu w pkt. II-VI aktu oskarżenia, tj. wykroczeń skarbowych z art. 77 § 3 kks w zw. z art. 77 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks , z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks, z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks, z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i z art. 57 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za to na mocy powołanych przepisów przy zastosowaniu art. 48 § 1 i 3 kks oraz 50 § 1 kks wymierza mu łącznie karę grzywny w kwocie 3 000 (trzy tysiące) złotych

III. na zasadzie art. 627 kpk w zw. z art. 113§1 kks zasądza od oskarżonego P. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem częściowych kosztów sądowych i kwotę 630 (sześćset trzydzieści) złotych tytułem opłaty od zasądzonych kar grzywnien.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1092/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. M. (1)	czyn z pkt I. wyroku w okresie od 21 lutego 2018 r. do 24 kwietnia 2019 r. w N. jako prezes zarządu firmy (...) sp. z o.o. z/s w M., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe spółki, w	

		<p>tym terminowe wpłacanie należnych podatków, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru swoim zachowaniem spowodował, że pobrany przez spółkę jako płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych podatek z tytułu dokonywanych wypłat należności w miesiącach od stycznia 2018 r. do grudnia 2018 r. oraz od stycznia 2019 r. do marca 2019 r. nie był wpłacany w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym dokonano pobrania na rachunek organu podatkowego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w N., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 37 299,00 zł, czym naruszył obowiązek określony w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,</p>	
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony P. M. (1) w okresie od 11 lipca 2012 roku do chwili obecnej jest prezesem zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M..</p> <p>P. M. (1) będąc osobą odpowiedzialną za sprawy (...) sp. z o.o. z/s w M. w</p>	częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. M. (1)	27, 113	

<p>tym terminowe wpłacanie podatku od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom zatrudnionym w spółce, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru nie wpłacił okresie od 21 lutego 2018 r. do 24 kwietnia 2019 wbrew obowiązkowi w terminie do dnia 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano wypłaty wynagrodzenia pracownikom, podatku potrąconego od tych wynagrodzeń, wypłaconych pracownikom za miesiące od stycznia 2018 r. do grudnia 2018 r. oraz od stycznia 2019 r. do marca 2019 r. - na rachunek organu podatkowego – naczelnika urzędu skarbowego w N..</p> <p>Łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 37 299,00 zł. opisanym zachowaniem oskarżony P. M. (2) naruszył obowiązek określony w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.</p>			
<p>odpis pełny z Krajowego Rejestru Sądowego</p>	<p>17-22</p>		
<p>lista zaległości wraz z odsetkami</p>	<p>3, 6, 40, 107</p>		

adnotacja urzędowa	39		
1.1.2.	P. M. (1)	<p>czyn z pkt. II wyroku</p> <p>w okresie od 21 lutego 2019 r. do 24 kwietnia 2019 r. w N. jako prezes zarządu firmy (...) sp. z o.o. z/s w M., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe spółki, w tym terminowe wpłacanie należnych podatków, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru swoim zachowaniem spowodował, że pobrany przez spółkę jako płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych podatek z tytułu dokonywanych wypłat należności w miesiącach od stycznia 2019 r. do marca 2019 r. nie był wpłacany w terminie do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano pobrania na rachunek organu podatkowego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w N., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 7 486,00 zł, czym naruszył obowiązek określony w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,</p>	<p>czyn z pkt IV wyroku</p> <p>w okresie od 26 lutego 2019 r. do 26 marca</p>

2019 r. w N. jako prezes zarządu firmy (...) sp. z o.o. z/s w M., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe spółki, w tym terminowe wpłacanie należnych podatków, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru swoim zachowaniem spowodował, że należny od spółki jako podatnika podatku od towarów i usług podatek za miesiące styczeń 2019 r. i luty 2019 r. uporczywie nie był wpłacany w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek organu podatkowego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w N., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 29 781,00 zł, czym naruszył obowiązek określony w art. 103 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług,

czyn z pkt. VI wyroku

w terminie do 1 kwietnia 2019 r. w N. jako prezes zarządu firmy (...) sp. z o.o. z/s w M., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe spółki, w tym terminowe wpłacanie należnych podatków, swoim zachowaniem spowodował, że należny

		od spółki jako podatnika podatku dochodowego od osób prawnych podatek za 2018 r. uporczywie nie był wpłacany w terminie na rachunek organu podatkowego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w N., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 38 181,00 zł, czym naruszył obowiązek określony w art. 27 ust.1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony P. M. (1) w okresie od 28 grudnia 2012 roku do chwili obecnej jest prezesem zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M..</p> <p>ad. II</p> <p>P. M. (1) będąc osobą odpowiedzialną za sprawę (...) sp. z o.o. z/s w M., w tym terminowe wpłacanie podatku od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom zatrudnionym w spółce, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru nie wpłacił wbrew obowiązkowi w okresie od 21 lutego 2019 r. do 24 kwietnia 2019 - w</p>	częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. M. (1)	27, 113	

terminie do dnia 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano wypłaty wynagrodzenia pracownikom, podatku dochodowego od osób fizycznych potrąconego od tych wynagrodzeń, wypłaconych pracownikom za miesiące: od stycznia 2019 r. do marca 2019 r. - na rachunek organu podatkowego – naczelnika urzędu skarbowego w N., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 7 486,00 zł. Opisanym zachowaniem oskarżony naruszył obowiązek określony w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

ad. IV

Ponadto w okresie d 26 lutego 2019 r. do 26 marca 2019 oskarżony P. M. (1) będąc osobą odpowiedzialną za prowadzenia spraw podatnika podatku od towarów i usług (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru uporczywie nie wpłacał na konto urzędu skarbowego w N. w terminie do dnia 25 następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, podatku od

towarów i usług, wykazanego jako należny do wpłaty w deklaracjach za miesiące styczeń 2019 r. i luty 2019 r., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 29 781,00 zł. Opisanym zachowaniem oskarżony naruszył obowiązek określony w art. 103 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

ad. VI

Jednocześnie P. M. (2) będąc jako prezes zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością siedzibą w M. osobą odpowiedzialną za prowadzenie spraw podatnika podatku dochodowego od osób prawnych tj. wymienionej spółki nie wpłacał w terminie do 1 kwietnia 2019 r. w sposób uporczywy na konto urzędu skarbowego w N. podatku dochodowego od osób prawnych podatek za 2018 r., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 38 181,00 zł. Opisanym zachowaniem P. M. (2) naruszył obowiązek określony w art. 27 ust.1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

odpis pełny z Krajowego Rejestru Sądowego

11-16, 17-22

adnotacja urzędowa	39		
lista zaległości wraz z odsetkami	8, 9, 10, 43, 44, 45, 108, 110, 112		
1.1.3.	P. M. (1)	<p>czyn z pkt. III wyroku</p> <p>w okresie od 26 stycznia 2019 r. do 26 marca 2019 r. w N. jako prezes zarządu firmy (...) sp. z o.o. z/s w M., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe spółki, w tym terminowe wpłacanie należnych podatków, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru swoim zachowaniem spowodował, że należny od spółki jako podatnika podatku od towarów i usług podatek za miesiąc grudzień 2018 r., styczeń 2019 r. i luty 2019 r. uporczywie nie był wpłacany w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek organu podatkowego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w N., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 30 026,00 zł, czym naruszył obowiązek określony w art. 103 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług,</p> <p>czyn z pkt. V wyroku</p>	

		<p>w terminie do 1 kwietnia 2019 r. w N. jako prezes zarządu firmy (...) sp. z o.o. z/s w M., będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe spółki, w tym terminowe wpłacanie należnych podatków, swoim zachowaniem spowodował, że należny od spółki jako podatnika podatku dochodowego od osób prawnych podatek za 2018 r. uprzednio nie był wpłacany w terminie na rachunek organu podatkowego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w N., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 22 151,00 zł, czym naruszył obowiązek określony w art. 27 ust.1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych,</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony P. M. (1) w okresie od 11 lipca 2012 roku do chwili obecnej jest prezesem zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M..</p> <p>ad. III</p> <p>Oskarżony P. M. (1) w okresie od 26 stycznia 2019 r. do 26 marca 2019 będąc osobą odpowiedzialną za prowadzenia spraw</p>	częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. M. (1)	27, 113	

podatnika podatku od towarów i usług (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru uporczywie nie wpłacał na konto urzędu skarbowego w N. w terminie do dnia 25 następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, podatku od towarów i usług, wykazanego jako należny do wpłaty w deklaracjach za miesiące grudzień 2018 r., styczeń 2019 r. i luty 2019 r., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 30 026,00 zł. Opisanym zachowaniem oskarżony naruszył obowiązek określony w art. 103 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

ad. V

Jednocześnie P. M. (2) będąc jako prezes zarządu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. osobą odpowiedzialną za prowadzenie spraw podatnika podatku dochodowego od osób prawnych tj. wymienionej spółki nie wpłacał w terminie do 1 kwietnia 2019 r. w sposób uporczywy na konto urzędu skarbowego w N. podatku dochodowego od osób prawnych podatek

za 2018 r., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 22 151,00 zł. Opisanym zachowaniem P. M. (2) naruszył obowiązek określony w art. 27 ust.1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.			
odpis pełny z Krajowego Rejestru Sądowego	17-22		
adnotacja urzędowa	39		
lista zaległości wraz z odsetkami	2, 4, 41, 42, 109, 111		
Oskarżony P. M. (2) w dacie orzekania jest osobą niekaraną sądową. Jest żonaty, ma na swoim utrzymaniu dwójkę małoletnich dzieci. Posiada wykształcenie wyższe, z zawodu menager. Właściciel nieruchomości o pow. 1 ha. Brak podstaw do kwestionowania poczytalności P. M. (1) w odniesieniu do zarzuconych mu czynów (warunki z art. 31 § 1 i 2 kk nie zachodzą).	karta karna	33-34, 68	
zaświadczenie o stanie majątkowym	36-37		
opinia sądowo psychiatryczna	88-89		

0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1.OCena DOWOdów			
0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1 1.1.2 1.1.3	wyjaśnienia oskarżonego P. M. (1)	Sąd dał w pełni wiarę wyjaśnieniom oskarżonego P. M. (1) w których przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów (na etapie postępowania przygotowawczego k. 27) oraz nie zaprzeczał okolicznościom niepłacenia podatków - uznając, że brak jest podstaw do ich kwestionowania. Wyjaśnienia oskarżonego w przedstawionym zakresie były spójne i korespondowały z pozostałym, obszernym	

materiałem zebrany w sprawie.

Nie podzielił Sąd natomiast prezentowanej przez oskarżonego w postępowaniu jurysdykcyjnym oceny, że nie popełnił on zarzuconych mu czynów, bowiem niepłacenie podatków nie było wynikiem złej woli, a kłopotów finansowych i toczącego się z Urzędem Skarbowym postępowania.

Brak środków na należności podatkowe, czy wszczęty z Urzędem Skarbowym spór o zwrot VAT-U nie ma znaczenia dla sprawy. P. M. (1) pełniąc funkcję prezesa w spółkach (...) sp. z o. o. i (...) sp. z o. o. i jednocześnie będąc osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe w ww. spółkach w tym terminowe wpłacanie należnych podatków - nie miał prawa dysponować środkami na należności podatkowe w żaden sposób. Podkreślić należy, że przekazanie należnego podatku stanowić miało czynność jedynie techniczną dla oskarżonego. Pobrany podatek nie stanowi mienia, którym płatnik może swobodnie rozporządzać.

Natomiast podatek od towarów i usług jest podatkiem pośrednim co

znaczy tyle, że faktycznie opłaca go nabywca w cenie towarów i usług. Podatnik ma go jedynie wpłacić do urzędu skarbowego.

Oskarżony nie miał prawa przeznaczać kwot na podatki „na inne pilniejsze sprawy”, w tym nawet na wynagrodzenia dla pracowników. Wskazać również należy, że już w toku postępowania przygotowawczego (w sierpniu 2020 roku) oskarżony wyjaśniał, że istotne znaczenie miała toczący się od kilku lat spór z Urzędem Skarbowym w C. o zwrot VAT-u w kwocie 1 225 000 zł. Początkiem 2020 roku Urząd Skarbowy wydał pozytywne dla spółki decyzję. Mimo to dwa lata później (w postępowaniu sądowym) zadłużenie spółek (...) sp. z o. o. i (...) sp. z o. o. z tytułu nieuiszczonych podatków od wynagrodzeń pracowników, od towarów i usług oraz podatku dochodowego od osób prawnych nie uległo nawet minimalnemu zmniejszeniu.

Reasumując, stwierdzić należy, że brak środków finansowych nie stanowi okoliczności, która zwalniałaby płatnika od obowiązku obliczenia, pobrania i odprowadzenia zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych i prawnych oraz podatek od towaru

i usług niezależnie od przyczyn tego stanu. Jeżeli działalność prowadzona przez płatnika powoduje straty, jest nierentowna, to winien on rozważyć kwestię jej likwidacji zgodnie z obowiązującymi przepisami, a nie przenosić ryzyko jej prowadzenia na podatnika – w tym wypadku na pracowników – oraz na Skarb Państwa.

Tak więc P. M. (1) ponoszący odpowiedzialność za nierozliczanie się reprezentowanych przez niego Spółek z właściwym urzędem skarbowym, nie może wskazywać, iż przyczyną takiego stanu rzeczy była trudna sytuacja finansowa i konieczność przeznaczania w związku z tym środków pieniężnych na zapewnienie w pierwszej kolejności wynagrodzenia pracowników, gdyż to go w żadnej mierze nie ekskulpuje. Może mieć to co najwyżej wpływ na ocenę stopnia społecznej szkodliwości jego czynu.

Zebrane w sprawie dowody o uprzedniej karalności oskarżonego (w dacie wniesienia aktu oskarżenia) za przestępstwa skarbowe dodatkowo wzmacniają przekonanie o jego świadomym przestępczym działaniu w konkretnej sprawie.

odpis pełny z Krajowego Rejestru Sądowego	Dowody te wprost świadczą o nieopłacaniu składek, czemu zresztą oskarżony nie zaprzeczał.		
lista zaległości wraz z odsetkami			
adnotacja urzędowa			
1.1.1. 1.1.2. 1.1.3	karta karna	Ponadto dał również wiarę ujawnionym i zaliczonym w poczet materiału dowodowego dowodom osobo poznawczym oskarżonego. W ocenie Sądu zasługują na wiarę i brak jest podstaw do kwestionowania ich autentyczności.	
zaświadczenie o dochodach			
opinia sądowo psychiatryczna	Sąd w całości podzielił opinię sądową psychiatryczną biegłych lekarzy M. B. i H. B., jako pełną, jasną oraz należycie umotywowaną. Opinia spełnia wymogi określone w art. 200 kpk.		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I, II, III, IV, V, VI	P. M. (2)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zapis artykułu 77 kks penalizuje nieodprowadzenie w terminie pobranych od podatnika (tj. osoby zatrudnionej) kwot podatku, nakazując tym samym płatnikom (tj. przedsiębiorcy) wpłacać pobrane zaliczki na podatek dochodowy w ustawowym terminie do urzędu skarbowego. Przy czym § 2 powyższego artykułu dotyczy sytuacji, kiedy kwota niewpłaconego podatku była małej wartości, natomiast § 3 penalizuje wykroczenie skarbowe, w sytuacji, gdy kwota niewpłaconego podatku nie przekracza ustawowego progu.</p> <p>Następnie analizując dyspozycję art. 77 § 1 kks, do której odwołuje się art. 77 § 2 kks, należy przypomnieć wciąż aktualną tezę Sądu</p>			

Najwyższego z wyroku z dnia 16 maja 2002 r. o sygn. akt IV KKN 427/98 (LEX nr 56067), zgodnie z którą "pobranie" przez płatnika od podatnika kwot zobowiązania podatkowego nie musi polegać na fizycznym przejęciu od podatnika określonej kwoty stanowiącej część tzw. wynagrodzenia brutto podatnika, gdyż pracodawca (jako płatnik zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych) nie dokonuje wypłaty pracownikowi (płatnikowi) kwoty wynagrodzenia brutto i nie odbiera mu następnie kwoty stanowiącej zaliczkę na podatek dochodowy od osób fizycznych. Przez "pobranie kwot zobowiązania podatkowego" należy więc rozumieć czynność techniczną polegającą na potrąceniu, czyli wypłaceniu pracownikowi wynagrodzenia po odliczeniu uprzednio obliczonej zaliczki (tzw. wynagrodzenie netto). Bez znaczenia dla odpowiedzialności karnej płatnika jest natomiast, czy posiada on środki finansowe na odprowadzenie pobranego podatku dochodowego na bieżącą produkcję, wypłatę wynagrodzenia dla pracowników czy też spłatę zobowiązań wobec kontrahentów.

Wobec powyższego, należało uznać, że zachowanie oskarżonego P. M. (1) jako prezesa spółki (...) sp. z o. o. z/s w M. przedstawione w pkt. I wyroku spółki wyczerpywało typ uprzywilejowany, uregulowany w art. 77 § 2 kks, dotyczący małej wartości niewpłaconego podatku. P. M. (1), w którego obowiązkach należała terminowa płatność zobowiązań podatkowych w imieniu (...) sp. z o.o., w okresie od 21 lutego 2018 roku do 24 kwietnia 2019 roku nie wpłacał w ustawowym terminie, tj. do dnia 20 każdego miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych z tytułu wypłaconych pracownikom wynagrodzeń, zaliczek na wskazany podatek, w łącznej wartości 37 299 zł. Wskazana kwota stanowi natomiast małą wartość uregulowaną w art. 53 § 14 kks, gdyż nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Tak samo, P. M. (1) będąc osobą odpowiedzialną za sprawę (...) sp. z o.o. z/s w M., w tym terminowe wpłacanie podatku od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom

zatrudnionym w spółce, działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru nie wpłacił wbrew obowiązkowi w okresie od 21 lutego 2019 r. do 24 kwietnia 2019 - w terminie do dnia 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano wypłaty wynagrodzenia pracownikom, podatku dochodowego od osób fizycznych potrąconego od tych wynagrodzeń, wypłaconych pracownikom za miesiące: od stycznia 2019 r. do marca 2019 r. - na rachunek organu podatkowego – naczelnika urzędu skarbowego w N., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 7 486,00 zł. Mając na uwadze że wymieniona kwota niewpłaconego podatku nie przekracza ustawowego progu – czyn P. M. (1) stanowił wykroczenie skarbowe z art. 77 § 3 kks.

Jeżeli chodzi o pozostałe czyny (z pkt. III – VI wyroku) zarzucane oskarżonemu to stanowią one wykroczenia skarbowe tzw. uporczywego niewpłacania w terminie podatku. Stypizowane są one w art. 57 § 1 kks. Do znamion tego wykroczenia należy niewpłacanie w terminie podatku, co w realiach niniejszej sprawy miało miejsce w zakresie

podatku dochodowego od osób prawnych (czyny V i VI) oraz podatku od towarów i usług (czyny III i IV). Aby takie zaniechanie było uznane za wykroczenie skarbowe musi być mieć charakter uporczywego. Dla przyjęcia znamienia uporczywości z art. 57 § 1 kks nie jest wymagane, aby zaniechanie podatnika było powtarzalne, i to wielokrotnie, w szczególności więcej niż dwa razy. Zgodnie z wykładnią językową „uporczywy” oznacza także stan „utrzymujący się długo”, niekoniecznie powtarzający się - zob. Słownik języka polskiego, red. M. S., t. III, W. 1989, s. 610),. Wolą ustawodawcy było spenalizowanie zachowań polegających na nieuiszczaniu podatków zarówno od jednorazowych zdarzeń prawnych, jak i powtarzających się. Przepis art. 57 kks przewiduje zatem także karalność za długotrwałą zwłokę w uiszczeniu podatku.

Reasumując na zaistnienie znamienia uporczywości, będącego warunkiem odpowiedzialności za wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 kks, może wskazywać zarówno cykliczność zachowań podatnika, polegająca na umyślnym niestosowaniu się do wymogu

terminowego płacenia podatku, jak i jednorazowe, ale długotrwałe zaniechanie przez niego uregulowania podatku płaconego jednorazowo, mające miejsce już po terminie płatności tego podatku, a więc gdy ma on uregulować go już jako zaległość podatkową, jeżeli zachowanie to wskazuje, że zamiarem podatnika w momencie upływu terminu płatności podatku było uporczywe jego niewpłacanie, a więc odsunięcie uregulowania tego podatku na dłuższy okres (por.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2013 r., sygn. akt I KZP 11/13, OSNKW 2014/1/3). Powyższe w pełni odnosi się do oskarżonego P. M. (1) działającego w imieniu Spółek (...) sp. z o. o. i (...) sp. z o. o. h. jako osoba odpowiedzialna za regulowanie należności publicznoprawnych.

Oskarżony swoim zaniechaniem wypełnił bowiem znamiona ww. wykroczenia.

Uporczywość w tym przypadku sprowadzała się w długotrwałym nieregulowaniu należnego podatku, a także w powtarzającym się zaniechaniu jeżeli chodzi o czyny III i IV. Podatki te nie zostały do dziś uregulowane, mimo wszczętych postępowań egzekucyjnych, oraz pomimo faktu, że

od daty przedstawienia zarzutów do zakończenia postępowania sądowego upłynęły przeszło 2 lata, a od daty powstania obowiązków podatkowych przeszło 4 lata. Spółka i oskarżony poza deklarowaniem chęci wpłaty tych należności i zasłanianiem się trudną sytuacją finansową nie uregulowała do dziś tych należności.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że oskarżony P. M. (1) jako prezes zarządu firmy (...) sp. z o.o. z/s w M. (**czynny z pkt. III i V wyroku**) oraz jako prezes zarządu firmy (...) sp. z o.o. z/s w M. (**czynny z pkt. IV i VI wyroku**), będąc z tego tytułu osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe ww. Spółek, w tym terminowe wpłacanie należnych podatków, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu tego samego zamiaru swoim zachowaniem spowodował:

- w okresie od 26 stycznia 2019 r. do 26 marca 2019 r., że należny od spółki ((...) sp. z o. o.) jako podatnika podatku od towarów i usług podatek za miesiąc grudzień 2018 r., styczeń 2019 r. i luty 2019 r. upoczywie nie był wpłacany w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym

powstał obowiązek podatkowy, na rachunek organu podatkowego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w N., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 30 026,00 zł, czym naruszył obowiązek określony w art. 103 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług. (czyn z pkt. III wyroku)

- w okresie od 26 lutego 2019 r. do 26 marca 2019 r., że należny od spółki ((...) sp. z o.o.) jako podatnika podatku od towarów i usług podatek za miesiące styczeń 2019 r. i luty 2019 r. uporeczywie nie był wpłacany w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek organu podatkowego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w N., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 29 781,00 zł, czym naruszył obowiązek określony w art. 103 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług. (czyn z pkt. IV wyroku)

- w terminie do 1 kwietnia 2019 r., że należny od spółki ((...) sp. z o.o.) jako podatnika podatku dochodowego od osób prawnych podatek za 2018 r. uporeczywie nie był wpłacany w

terminie na rachunek organu podatkowego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w N., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 22 151,00 zł, czym naruszył obowiązek określony w art. 27 ust.1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. (czyn z pkt. V wyroku)

- w terminie do 1 kwietnia 2019 r., że należny od spółki ((...) sp. z o.o.) jako podatnika podatku dochodowego od osób prawnych podatek za 2018 r. uporczywie nie był wpłacany w terminie na rachunek organu podatkowego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w N., a łączna kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 38 181,00 zł, czym naruszył obowiązek określony w art. 27 ust.1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. (czyn z pkt. VI wyroku)

Jednocześnie oskarżony dopuścił się popełnienia wszystkich wskazanych czynów w warunkach art. 6 § 2 kks, gdyż podejmował on szereg zachowań polegających na nieregulowaniu zobowiązania podatkowych w postaci nieuiszczenia zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych i

osób prawnych oraz podatku od towarów i usług. Przerwa pomiędzy tymi zachowaniami nie przekraczała okresu 6 miesięcy, a dokonywał tego w wykonaniu z góry powziętego zamiaru związanego z sytuacją finansową spółki oraz chęcią w pierwszej kolejności wypłaty wynagrodzeń na rzecz pracowników.

Następnie należy podkreślić, że oskarżony w toku postępowania karnoskarbowego upatrywał braku swojej odpowiedzialności, w tym, że okoliczności związane ze złą kondycją finansową spółki zmusiły go do zaniechania terminowych płatności należności publicznoprawnych.

Podkreślał on również, że wyższym priorytetem było dla niego uiszczenie należności z tytułu wynagrodzeń dla pracowników, niż dokonywanie zapłaty podatków. Oceniając wskazaną argumentację, należy wskazać, że jest ona niewątpliwie niezasadna. Przede wszystkim Sąd dopatrywał się próby nawiązania do regulacji karnej z art. 26 kk, statuującej możliwość powołania się na stan wyższej konieczności. W tym miejscu należy podkreślić, że na gruncie odpowiedzialności karnoskarbowej nie jest

dopuszczalne powoływanie się na stan wyższej konieczności z uwagi na brak recepcji art. 26 do kodeksu karnego skarbowego, co wynika wprost z brzmienia art. 20 § 1 i 2 kks. Należy również podkreślić, że motywacja sprawcy w tym wypadku nie decyduje zaistnieniu, bądź nie odpowiedzialności karnoskarbowej, może ona natomiast wpływać na wymiar orzeczonej kary, co miało również miejsce na gruncie niniejszej sprawy.

Oceniając następnie winę oskarżonego należy wskazać, że zarówno w odniesieniu do przestępstwa skarbowego z pkt. I wyroku, jak i wybroczeń skarbowych pkt. II – VI wyroku, można ocenić jej stopień na znaczny. Przede wszystkim Sąd nie dopatrył się żadnych okoliczności wyłączających winę na kanwie niniejszej sprawy. Oskarżony jest osobą zdrową, jego zdolność rozpoznawania znaczenia czynu nie jest ograniczona, ani wyłączona. Również jego rozwój psychiczny, społeczny i psychologiczny wskazuje na to, że potrafił w czasie popełnienia czynu rozpoznać jego naganny charakter i zdawał sobie sprawę jak powinno wyglądać

postulowane zachowanie, zgodne z literą prawa.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

<i>środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. M. (1)	I	I	<p>Wymierzając karę za przestępstwo skarbowe Sąd brał pod uwagę wartość uszczuplenia wyrządzonego przez oskarżonego Skarbowi Państwa przez jego przestępcze działania (37 299 zł), długotrwałość działania (od 21 lutego 2018 roku do 24 kwietnia 2019 roku), uprzednią karalność za czyny zabronione tego typu (w dacie przedstawienia zarzutów), brak skruchy wyrażający się też jego zaprzeczeniom oczywistym faktom.</p> <p>Na korzyść oskarżonemu poczytano fakt, że decydując się niepłacenie podatków kierował się (w jego przekonaniu) wyższym priorytetem czyli uiszczaniem należności z tytułu wynagrodzeń dla pracowników.</p> <p>Tym samym uznając oskarżonego P. M. (1) za winnego popełnienia czynu zarzucanego w punkcie I wyroku, tj. przestępstwa skarbowego z art. 77 § 2 kks w zw.z art. 77 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks i art. 9 § 3 kks wymierzył mu karę 30 stawek dziennych grzywny</p>

			<p>ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 110 złotych tj. karę grzywny w kwocie 3100 zł. W przekonaniu Sądu wymierzona kara jest w tym wypadku dostatecznie dolegliwa i wystarczająca dla osiągnięcia celów kary, zarówno w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak i wpłynie zapobiegawczo i wychowawczo wobec oskarżonego na przyszłość. Należy oddaje ona wagę ustalonych przez Sąd okoliczności obciążających i łagodzących. W ocenie Sądu wymierzona kara spełni swą funkcję w zakresie prewencji indywidualnej, chociaż Sąd wziął również pod uwagę ich aspekt represyjny.</p>
P. M. (1)	II	II-VI	<p>Sąd nie znalazł żadnych okoliczności, których zaistnienie skutkowałoby niemożliwością przypisania oskarżonemu winy do tak opisanych czynów, a w postępowaniu nie ujawniły się żadne okoliczności, które uchylałyby bezprawność działania oskarżonego, zaś społeczna szkodliwość tychże zaniechań była znaczna, jako że oskarżony dopuścił się naruszenia dobra chronionego prawem, jakim jest przestrzeganie obowiązków nakładanych przez przepisy prawa</p>

materialnego
podatkowego.

Na korzyść oskarżonego
przemawiała jego
niekaralność w dacie
orzekania.

Jednocześnie pomimo,
że Sąd dopatrył się
zamiaru bezpośredniego
przy popełnieniu
wykroczeń skarbowych -
to wziął pod uwagę
motywację P. M. (1)
wskazującą na chęć
w pierwszej kolejności
zapłaty stosownego
wynagrodzenia dla
pracowników, co
świadczyło o moralnie
zasługujących na aprobatę
pobudkach.

Z kolei na niekorzyść
oskarżonego Sąd poczytał
to, że fakt braku
zapłaty podatku w całości
utrzymuje przez ponad 2
lata od daty postawienia
zarzutów i przeszło 4 lata
licząc od daty popełnienia
wykroczeń.

Powyższe świadczy o
tym, że oskarżony
nad wyraz lekcewał
obowiązki wynikające
z przepisów prawa
podatkowego, których
przestrzeganie ma służyć
całemu społeczeństwu.
Nadto tę negatywną ocenę
zaniechania oskarżonego
uwydatnia dodatkowo
wysokość należności
publicznoprawnych,
których Spółki
reprezentowane przez
oskarżonego nie wpłaciły.

Łącznie za wykroczenia z pkt. od II do VI wyroku nieuiszczona należność publiczna prawna wynosi 127 625 zł.

Sąd uznał, że oskarżonemu w związku z przypisanymi mu wykroczeniami skarbowymi należy wymierzyć łącznie karę 3000 złotych grzywny przy zastosowaniu art. 50 § 1 kks, który stanowi, iż jeżeli jednocześnie orzeka się o ukaraniu za dwa albo więcej wykroczeń skarbowych, sąd wymierza łącznie karę grzywny w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu także innych środków za pozostające w zbiegu wykroczenia.

Kara ta uwzględnia wyżej opisane okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i jego niekorzyść, w szczególności wysokość niewpłaconych należności publicznoprawnych, stopień zawinienia oskarżonego oraz stopień społecznej szkodliwości. Tak ukształtowana kara - w ocenie Sądu - spełni stawiane przed nią cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej całego społeczeństwa, szczególnie uświadamiając mu, jak naganne są

			czyny polegające na nieuregulowaniu należności publicznoprawnych, które – jak wskazano to powyżej – mają służyć właśnie całemu temu społeczeństwu.
1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
1.Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Sąd zasądził od oskarżonego P. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w części tj. w kwocie 70		

zł tytułem częściowych kosztów sądowych i kwotę 630 złotych tytułem opłaty od zasądzonych kar grzywnien.

Obciążenie oskarżonego częściowymi kosztami postępowania stanowi przejaw odpowiedzialności oskarżonego za popełnione przez niego czyny. Oskarżony popełniając przestępstwo i wykroczenia, powinien liczyć się nie tylko z koniecznością poniesienia prawnych konsekwencji swojego zachowania, lecz powinien również wziąć pod uwagę, że penalizowane przez prawo zachowania rodzą także określone skutki natury finansowej. Skutki te wynikają między innymi z obowiązku pokrycia kosztów postępowania karnego.

Sąd nakładając na oskarżonego obowiązek pokrycia w części kosztów kierował się dokonaną uprzednio oceną jego sytuacji majątkowej, która zdaniem Sądu pozwala na ich uiszczenie w przyjętym zakresie. Oskarżony świadczy usługi doradcze z zakresu branży mięsnej i pomaga żonie w firmie (według oświadczenia) nie osiągając z tego tytułu dochodów. Jednocześnie P. M. (1) jest osobą młodą, zdrową, ma solidne wykształcenie i spore

	<p>doświadczenie zawodowe – co pozwala ocenić, że jego możliwości zarobkowe są spore. W tych okolicznościach obciążenie go częścią kosztów sądowych jawi się jako zasadne.</p>
1.Podpis	